

Duhová svítání

Tempo di vlak

Modré oči dokořán, hlubokátůň či příkrá stráň,
kolik zná měst a kolik dnů, na své cestě tuláků.
Nepoznané tolik tlačí, rozhlédnout se jenom stačí,
proč slunce svítí nad hlavou, ti druzí ptát se nemohou.

R: Jak dlouho je obloha modrá bezedná,
jak dlouho se koruna stromů zelená.
Co víš, co znáš, kolik času na to máš,
je chvíle víc než tisíc světů,
kdo může chytit ptáky v letu.

Neztratí se, to co není, neuletí, co padá k zemi,
ani řeka mezi břehy, nezadrží jarní sněhy.
Každá cesta vede k cíli, nikdo neví v které chvíli,
pak přání která nevyjdou, hleděj v mracích nad hlavou.

R: Jak dlouho je obloha modrá bezedná,
jak dlouho se koruna stromů zelená.
Co víš, co znáš, kolik času na to máš,
je chvíle víc než tisíc světů,
kdo může chytit ptáky v letu.